

ÁRPÁD LAPOK

Az Árpád Gimnázium lapja

IX. évf. 4. szám – 2014. február

Hat év

Szalagavató

„Nyárban jártam, fénnel teli januárban, Nyár van, nyár van, talpig februárban”

Geszi Péter mondatai azt hiszem, mindig is nagy hatást gyakoroltak az emberekre. Egyfelől a zseniálisan megszerkesztett, gyakran nyelvtörő funkcióval is ellátott sorok, másrészt viszont mindig van mögöttük valami plusz, ami egy magyar számnál nagyon fontos. Arról nem is beszélve, hogy az év bármely szakaszában találunk olyan dalt tőle, ami valahogy nagyon passzol. Ez is egy ilyen.

Persze a Télen-nyáron nyár egy tipikusan olyan nóta, amibe mindenki azt látja bele, amit szeretne, ami épp számára aktuális. Hát megmondom őszintén, én személy szerint a rossz időből kezdek kissé besokallni, így mikor meghallottam ezeket az ismerős dallamokat, nekem egy apró reménysugarat jelentett itt tél közepén. Az első mosoly után pedig rögtön azon kezdtem el töprengeni, igazzá tehetjük-e a mindennapokban például a most kiválasztott részletet. Lehetne télen is olyan a hangulatunk, mintha július közepe lenne? Szerintem nem kell túl jól ismerni a cikkeimet ahhoz, hogy tudjátok: a válaszom IGEN. 😊

De mégis hogyan? Hiszen ilyenkor februárban akaratlanul is rüül a kedvünkre a köd, a hó, és talán még fáradtabbnak is érezzük magunkat, mint kéne. Ez viszont nem jó! Igenis van módja, hogy felturbózzuk az életkedv-faktort, fogadjatok el néhány tippet!

1) Hitessük el a szervezetünkkel, hogy nyár van! Persze meleget gyártani nem tudunk, de nagyon fontos, hogy ilyenkor annyi vitamint juttassunk magunkba, amennyit csak lehet. A legfontosabb egyértelműen a C-vitamin, ez nagyon sok gyümölcsben és zöldségben benne van, nem is kell olyan messzire mennünk, elég, ha jó sok paprikát, paradicsomot eszünk és persze friss gyümölcsöket (például áfonya, ribizli, narancs...). A másik fontos vitamin a D-vitamin, amit a máj, a tojás, vagy különféle olajos halak tartalmaznak. Ha minden nap vitaminokkal bombázzuk magunkat, garantáltan kevesebb az esélye, hogy betegek legyünk, ráadásul még a kedvünk is jobb lesz.

2) Pozitív gondolatok! Amennyire a testünk egészségére odafigyelünk, legalább annyira fontos vigyáznunk arra, ami a lelkünkben zajlik. Ha már a nap nem süt, a jó levegőt mindenképp szívjuk magunkba, és ne essünk abba a hibába, hogy túl kényelmesek vagyunk elhagyni a meleg lakást. Ha teleszívjuk a tüdönket oxigénnel, és még a gondolatainkat is pozitív mederbe tereljük, teljes a siker! Eleinte lehet, hogy nehéz, de segít, ha naponta megfogalmazunk egy-egy mondatot, milyen jó dolog történt velünk mostanság. Ha tudat alatt vidámságot kapcsolunk a borongós éghoz, egy idő után sokkal kevésbé lesz elszomorító

3) Ne hanyagoljuk el a mozgást! A sportnak rengeteg olyan változata van, amit télen is (vagy csak télen) lehet űzni, miért hagynánk ki éppen ezeket? Nem az edzőtermi súlyemelésre gondolok itt elsősorban, hanem egy-egy kiadós hógolyózásra, szánkózásra vagy sielésre. Ha csak tehetjük, mozduljunk ki, mozgassuk át az izmainkat, sokkal jobb érzés utána, mint elképzelnénk. Persze ajánlott nagyon jól felöltözni, és ne feledjük el a forró teát, amit egy termoszban bárhová magunkkal vihetünk, hogy melegen tartson akár mínuszok idején is.

Ezek voltak tehát a „túlélő tanácsok” így a tél maradék idejére. Remélem, megfogadjátok, és sikerül egészségesen és boldogan átvészelnii a hideg napokat! Ha pedig már nagyon elegetek van a fagyokból, gondolatok csak arra, milyen elképesztően melegünk lesz nyáron, és dúdoljátok ezt a vidám dalt! 😊

(Az idézet a *Gringo Sztár Télen-nyáron nyár* című számából való)

Méhek: Földrajzból jeles

Szinte tökéletes Magyarország-térképet mézeltek a méhek Pernecki Lajos kiskunmajsai méhésznél. Ráadásul a méhek éppen Budapestnél és Kiskunmajsánál hagytak ki néhány sejtet. A méhészt azt állítja, a dologban nincs semmi trükk. Aki nem hiszi, járjon utána...

<http://goo.gl/PQyLCM>

fotó: Internet

Ebbe a rovatba is küldhettek különleges, érdekes, szép fotókat!

Feltámadt **Kép-más** című rovatunk, érkezett ugyanis egy alkalmas fotó.

A kérdés a régi: mi ez?

(fotó: Terjék Dóra, 11.a)

Karácsonyi számunkban Csernus Magdolna tanárnő gyermekkori fotóját láthattátok.

Hát ezen a képen ki lehet?

A hónap kérdése:

? Mik a terveid a 2014-es évre?

Kérdezd másként

Jüling Erika tanárnő

– Mi inspirálta arra, hogy tanár legyen, és hogyan került ide?

– Azt nem tudom, hogy mi inspirált, de már ötödikes koromban tanár akartam lenni. Ehhez képest jó sok kacskaringó volt az életemben, mert amikor leérettségiztem itt az Árpádban, nem vettek fel a főiskolára még 3 éven keresztül, s akkor elmentem valami teljesen mást csinálni jó pár évig. Az első diplomámat 2003-ban szereztem, amikor is a munka mellett tanultam. A másodikat is ugyanilyen módon szereztem meg nem olyan régen. S hogyan kerültem ide? Valószínűleg közrejátszott az, hogy itt tanultam és itt érettségiztem, és amikor hirdettek egy állást az Árpádban, én megpályáztam.

– Milyen állást pályázott meg?

– Iskolatitkári állást hirdettek, és én azt gondoltam, hogy az nekem pont megfelel. Ugyanis a cég, ahol akkor dolgoztam, éppen megszűnőben volt. Az járt a fejemben, hogy a régi iskolámban bármilyen munkát is végezzek, az csak jó lehet. Az a tény pedig, hogy itt is taníthatok, annak a fordulatnak köszönhető, amely szerint ettől a tanévtől kell erkölcsstant, illetve hittant tanítani az 1-8. évfolyamokon.

– Miért döntött úgy, hogy elvállalja az erkölcsstan tantárgy tanítását?

– Őszintén szólva nagyon meglepődtem, mikor tavaly év végén az Igazgató úr azt mondta, arra gondolt, hogy a bevezetés

után én végezzem ezt a feladatot. Elküldött egy ezzel kapcsolatos tanfolyamra, melynek elvégzése után ettől a tanévtől én tartom az erkölcsstan órákat.

– Ezek szerint a tanárnő most először tanít erkölcsstant? Milyen érzés erkölcsstant és hittant is tanítani?

– Hittant én már nagyon régóta tanítok, úgy-hogy az nem új a számomra. Inkább csak az az újdonság ebben, hogy gimnáziumban is tanítom, hetedikeseknek. Az erkölcsstanra meg nagyon kíváncsi vagyok, mert ezt még nem csináltam soha, mint ahogy ti se, tehát mindnyájunknak új. Most figyelgetem, hogy milyen témák vannak, azokat ti hogyan fogadjátok, miről lehet veletek jókat beszélgetni, és miről nem szólal meg senki. Amennyiben ez tovább folytatódik a következő években, ennek megfelelően fogom alakítani a tanítást, az egyes témák feldolgozását.

– Van a tanárnőnek valamilyen hobbija, amit szívesen csinál a szabadidejében, amikor nincs az iskolában?

– Azért az mindig jó időszak, amikor nincs iskola. Gondolok itt a szünetekre. Hobbim is van: énekelni szeretek és kórusba is járok. Ezért szoktam erkölcsstan órán forszírozni az éneklést olykor, mikor belefér a témánkba.

Egyébként nagyon szeretek olvasni. Elég vegyesen, de szeretem a novellákat, mert összefüggő regényekre nem nagyon van időm. Ezen felül, ha nagyon el vagyok fáradva, szívesen olvasok magyar népmeséket, Rejtő Jenő könyveket és Agatha Christie-t.

– **Vannak a tanárnőnek szívesen hallgatott zeneművei?**

– Vannak kedvenceim, de elég számosan. A hangulatomtól függ, hogy mikor mit hallgatok. Vivaldit nagyon szeretem a komoly zenék közül, és kedvelem a popzenét is. A metált nem nagyon, de egyébként elég vegyes, amit hallgatok. Általában a dallamosabb dalokat szeretem, akár a saját diákkoromból (pl. Edda Művek és társai), akár a mostaniak közül. Szoktam nézni a tehetségkutató műsorokat, és az ott feltűnő fiatalok dalait is szívesen hallgatom.

– **Tanárnő ugye azért szokott TV-t vagy filmeket nézni?**

– Hát hogyné, bár ritkán, mert kevés időm van, és ha este adnak valami jó filmet, abba rendszeresen belealszom. De azért szoktam. Horrorra nem nagyon, meg ilyen ömlik-a-vér-a-képernyőre-csupa-gyilkosság filmet sem. Alapvetően a krimiket szeretem, a családi filmeket, és a jó háborús filmeket is szívesen megnézem.

– **Szokott nyaralni a családjával, barátaival?**

– Gyerekkoromban mindig a családommal mentünk, teljesen szabadjára engedtek, jöttünk-mentünk, bejártuk a környéket: Herend, Fertőd, Balatonalmádi... Ezek nagyon jó kis nyarak voltak, nagyon szerettem. Mostanában a barátaimmal szoktam utazni.

– **Milyen helyekre szeret leginkább utazni?**

– Például Olaszországba, Horvátországba. Erdélyben is voltam már négyszer: tanítványokkal az előző nyáron, a kórusral és magánúton is. A Balatont pedig ki nem hagynám, minden nyáron elmegyek a déli partra, általában Fonyódra.

– **Esetleg van egy vágya, ahová szívesen elutazna, de nem tudja megtenni?**

– Van. Egy gyerekkori barátnőm Új-Zélandon él. Őhozá szeretnék eljutni.

– **Egy utolsó kérdéssel zárnánk: egy lakatlan szigetre milyen három dolgot vinne magával?**

– Elvinném a Szentírást, elvinném a barátaimat, és elvinném a kedvenc zenéimet, hanghordozón.

– **Köszönjük szépen, hogy elvállalta az interjút.**

– Én köszönöm.

Annu, Sárgarózsa (7.c)

A 10.b osztály tanulói számára egy Balassi-strófa megírása volt a házi feladat verstani gyakorlásként. A téma szabadon választható volt. Íme egy eredeti Balassi és egy jól sikerült Balassi-parafrázis.

Balassi Bálint: Ó, nagy kerek kék ég (részlet)

Mert valahol járok
s valamit csinálok,
Elmémbé mind ott forog
Julia szép képe,
gyönyörű beszéde,
Lelkem érte forr, buzog,
Valahova nézek,
úgy tetszik szememnek,
Hogy mind előttem mozog.

Mikoron szép Júlia elfordúla tőle

Varjak röpülnek már,
A földre álom vár.
Csak nekem reszket lelkem.
A tél mindjárt itt van,
Mezőn lesz hópaplan.
Fehérség lep el engem.
De jó még szép tavasz,
Virágból szőtt tapasz
S megyógygyul szívem menten.

Brányi Balázs (10.b)

A 9.a osztály tanulói – az órán felmerülő kérdések alapján – azt a szorgalmi feladatot kapták, hogy gondolják tovább az Odüsszeia című eposz cselekményét. A boldog egymásra találás után hogyan reagálhatott a hűz évén át hűséges Pénélopé Odüsszeusz nőkkel is kapcsolatos kalandozásaira? Íme egy elképzelés.

Odüsszeia, befejezés

Egyik reggel Pénélopé korán felébred. Az ablakon besüt a felkelő nap sugara, fénnel árasztva el a szobát. Odüsszeusz még alszik, ám Pénélopénak már nem jön álom a szemére. Napok óta kínozza a kérdés, mit csinált a férje hűz évig. Csak nem meri megkérdezni. Mikor azonban Odüsszeusz felébred, úrrá lesz rajta az asszonyi kíváncsiság.

– Kedvesem, mondd csak, mit csináltál hűz évig? Mi történt veled? Meséld el, ha meg nem sértelek a kérésseel.

Odüsszeusznak azonnal elszáll az álom a szeméből. Szeretné elmesélni a kalandjait, tapasztalatait, szeretne mesélni a megismert kultúrákról, de aztán eszébe jut Kirké és Kalypszo. Végül úgy dönt, őszinte lesz feleségéhez.

– Drága Pénélopém! Az első tíz évét Trója alatt töltöttem a háborúban, amiben győztünk, majd társaimmal együtt hazaindultunk. Jártunk a kikónok földjén, a lótuzevők szigetén és egy küklpsz barlangjában is. Azonban megvakítottam Poszeidon küklpsz fiát. A tengerek istene megharagudott rám, és nem engedte, hogy hazatérjek hozzád. Társaimmal, akik sorra haltak meg, sok kalandban volt részünk. Egy-kettő olyan iszonyatos, hogy nem szívesen mesélnék róluk neked. Nem voltam mindig hűséges hozzád, belátom, de semelyik istennő nem ért és érhet fel veled. Szívem csakis a tiéd.

Pénélopé szeméből nem lehet kiolvasni semmit, arcán semmilyen érzelem nem mutatkozik, csak néz előre, üveges tekintettel. Odüsszeusz számára óráknak tűnő percek telnek el.

Végül Pénélopé megenyhül, szeme újból csillog, szája mosolyra húzódik.

– Köszönöm, hogy elmondtad. Habár hűtlen voltál, mégis, nagyobb dicséretet nem is kaphattam volna annál, mint hogy mindezek után hazajöttél hozzám.

Szepesi Anna (9.a)

Tanáraink kitüntetése

A „Bonis Bona – A nemzet tehetségeiért” díj 2013 tavasza óta ad lehetőséget a tehetséggondozásban kiemelkedő munkát végző hazai és határon túli pedagógusok elismerésére. Iskolánk tanárai közül a „Kiváló tehetséggondozó” díjban részesült Orosz Erzsébet tanárnő és Számadó László tanár úr. A díjak átadására 2013. augusztus 28-án ünnepi gálaest keretében kerül sor Budapesten, a Nemzeti Színházban.

A Fővárosi Közgyűlés Budapestért díjat adományozott Gyimesi Róbertnek, az Árpád Gimnázium igazgatójának, a magyar közoktatásban több mint három évtizeden át végzett áldozatos munkájáért, közéleti tevékenységéért, magas színvonalú intézményvezetői tevékenysége elismeréseként. A díjat Tarlós István főpolgármester november 17-én, Pest és Buda egyesítésének évfordulóján adta át.

Robotverseny

November 16-án a Fazekas Gimnáziumban a First Lego League robotverseny területi fordulóján vettünk részt. LegoSAPiens nevű csapatunk a robot game-ben a 3., összesítésben a 4. helyet érte el. A gyerekek nagyon sokat dolgoztak a megelőző napokban, hetekben.

A csapat tagjai: Benda Orsolya, Jaksics Benedek, János Zsuzsa, Kostyál Domonkos, Marozsák Tóbiás, Rákosi Dávid, Varga Levente (8.b), Kiss Kornél, Márkus Tamás, Szondy Dániel (9.b).

Január 14. és 21.: kerületi kosárlabda diákolimpia

Fiú csapatunk ötből öt meccset megnyerve első lett a kerületi kosárlabda diákolimpián. Eredmények: Árpád-ÁKG 16:9, Árpád-Kerék 10:4, Árpád-Fodros 28:2, Árpád-Veres 22:9, Árpád-Csillaghegyi 46:8.

A csapat tagjai: Antal Gábor, Bojtor Bence, Könczöl János, Kutrovich Bence, Tatár Péter (7.a), Mázsár Botond, Szarvas Bálint (8.a), Fischer Ádám, Madácsi András, Soltész Levente (8.b), Fazekas Fülöp (8.c), Bea Bence (9.b), Kovács Marcell (9.c), Mudra András (9.d). Manager: Gyanó Éva tanárnő.

„Világuralomra török!” (Alexander the Large, 11.a)

- „Komolyan mondom, hogy kardélre hánylak benneteket!” (Varga Júlia)
 „A négy hidrogén jó, mert négyszer kettő az négy.” (Kovácsné Keszleri Erzsébet)
 „A férfiak várnak párszáz évet, hogy kimutassák az érzéseiket.” (Feketéné Kovács Anikó)
 „Júniusban a csapból is az árvíz folyt.” (Nánay Mihály)
 „Ha súlyos a sérülés, illik belehalni.” (Tarlós Péter)
 „Ne essen ki, mert elsírom magam!” (Gärtner István)
 „Vörösmartynak fixációja volt a körre.” (Molnárné Vámos Katalin)
 „Ez az, amit már akkor sem értettem, amikor én tanultam.” (Fazekas Ibolya)
 – Ez nagy jegy, Tanárnő? – Ez egyes! (Németh Anna)
 „Én azért hívlak benneteket titánnak, mert ti tán meg tudjátok oldani.” (Szamadó László)
 „Én egy türelmes ember vagyok!” (Gärtner István)
 „A fiúk beletolószékeztek a hangba.” (Orosz Erzsébet)
 „Ha meglátom ott, ahol most látom, akkor olyan, mintha nem is látnám!” (Sziliné Dienes Irén)
 „Tegyük fel, hogy megszületek.” (Tarlós Péter)

Küldjétek nagyon-nagyon sok aranyköpést, ebből él ez a rovat!
 Jöhetnek az első emeleti postaládánkba vagy [az arpadlapok@gmail.com](mailto:az_arpadlapok@gmail.com) címre! !

Fortocska (форточка) – ablakocska

A kilencedik év eleje

A kilencedik év eleje, órarendböngészés. A keresett tantárgy a második idegen nyelv: orosz. Áh, megvan! Kedd, negyedik óra. Aznap reggel gyors ellenőrzés, biztos minden füzet, könyv a helyén van-e. A negyedik órai becsöngetésekor tízfős kis csapatunk már a terem előtt várakozik. A levegőben érezhető a feszült izgalom, de ez nem a rossz fajta, hanem a kíváncsi és a felfedezésre vágyó izgalmak összessége. A kíváncsiság, mely abból fakad, hogy mennyire lesz nehéz, milyen az ABC, milyenek a betűk, milyen a kiejtés dallama. A felfedezés izgalma, mellyel az orosz nyelv adta labirintusokat járjuk be. Hazudnék, ha azt mondanám: könnyű az út – viszont minden szó, minden mondat, amit megtanultunk, sikerélményt nyújt. A nyelvvel együtt felfedezzük az orosz kultúrát, habitust, érzelmeket, az emberek élethez és egymáshoz való hozzáállását, s e kultúra megismerése közben nem csupán egy nyelvvel gazdagodunk. Gazdagodjatok Ti is, válasszátok az orosz nyelvet!

Панка Диошши – Dióssy Panka (9.a)

- Hány fekvőtámaszt tud lenyomni Chuck Norris?
- Az összeset!

Szőke nő áll a WC előtt, de nem tudja, hogy női vagy férfi. Kijön egy férfi, a szőke megkérdezi tőle:

- Elnézést, koedukált?
- Nem, pisiltem.

Két rendőr barchobázik.

- Tud repülni?
- Hülye vagy, egy hamutartó?

- Milyen egy jó matektanár?
- Szigorú, monoton, nő.

Két ember ül a vonatfülkében. Egyszer csak az egyik elköp a másik füle mellett fél centivel és megszólal:

- Engedje meg, hogy bemutatkozzam. Kiss vagyok, a köpőbajnok.
- Erre a másik arcul köpi Kisst és meg-

szólal:

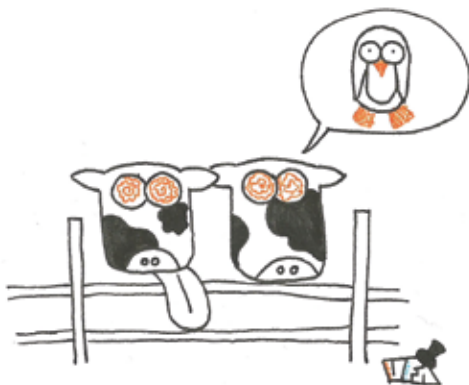
- Kovács vagyok, a kezdő.

– Tudod, mit mondott Mónika, amikor megkértem a kezét?

- Nem.
- Honnan tudtad?

Két tehén beszélget.

- Te is hallottál a kergemarhakórról?
- Ja, de nem kell izgulni. Még jó, hogy mi pingvinek vagyunk.

Mujibar was applying for a job in India. The Personnel Manager said, „Mujibar, you have passed all the tests, except one.” Mujibar said, „I am ready.” The manager said, „Make a sentence using the words Yellow, Pink and Green.” Mujibar thought for a few minutes and said, „Mister manager, I am ready.” The manager said, „Go ahead.” Mujibar said, „The telephone goes green, green, and I pink it up, and say, ‘Yellow, this is Mujibar.’”

The manager: „You got the job.”

1989. január 7-én hunyt el Hirohito japán császár, aki a leghosszabb ideig, 62 évig uralkodott a szigetországban. 25 éve trónra lépett fia, a 125. japán császár. A decemberi szám (Brad Pitt) megfajtái: Benjamin Button különös élete; A Hold fia; Thelma és Louise; Pénzcsináló.

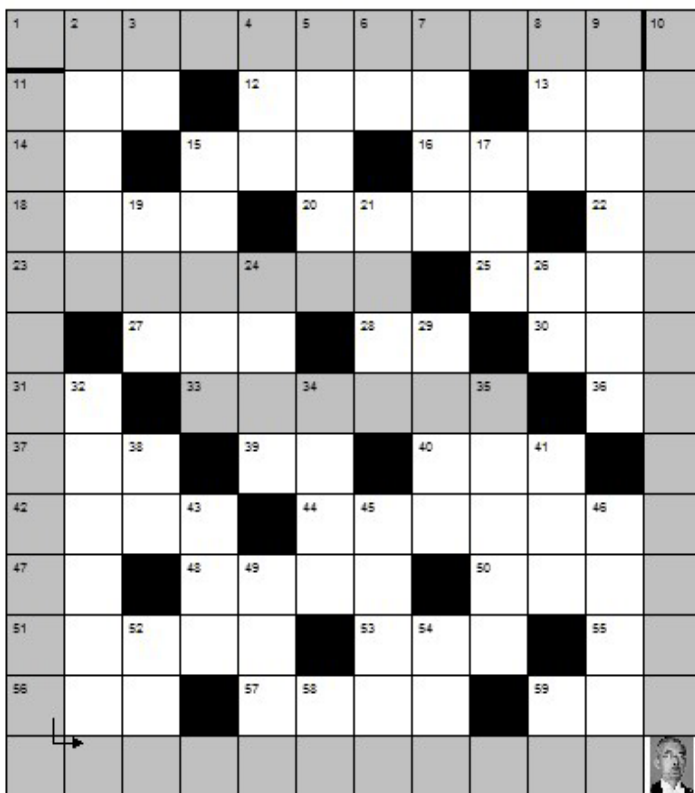
VÍZSZINTES: 1. Hirohito császár gyermekkori neve (zárt betűk: M, S, I). 11. A közösségi oldalak elterjedt angol rövidítése. 12. Nagy eső. 13. Palindrom férfinév. 14. Indíték. 15. Szótoldalék. 16. Esetleg. 18. Sorban álló. 20. Kézbesít. 22. Ön vegyjele. 23. A 125. császár uralkodói neve. 25. USA állam. 27. Kamionmárka. 28. Szabadba. 30. Ünneplés hangú költemény. 31. Vas vegyjele. 33. A japán császárok régi hagyományos elnevezése, jelentése "Tiszteletreméltó Kapu". 36. Erdei állat. 37. Nézet. 39. Páratlan Alíz! 40. Arra a helyre. 42. Legyilkol. 44. Kecsesen elsuhan. 47. Néma vád! 48. Az Oszmán Birodalom fő katonai közigazgatási vezetőit illető méltóság.

50. Bíróság idézi be. 51. Harmónia. 53. Helyettesítő. 55. Orvos. 56. Római 54. 57. Könyvből másol. 59. Korszak.

FÜGGŐLEGES: 2. Egykori dél-amerikai birodalom lakói. 3. Kettős betű. 4. Női név. 5. Pörkölt mogyoró, cukor és kakaóvaj elegye. 6. Költői sóhaj. 7. Hagományos magyar labdajáték. 8. Szótoldalék. 9. Műsor sugárzásának napi egysége. 10. A mindenkor japán császár hivatalos címe és annak magyar jelentése (zárt betűk: T, É). 11. A Japán Országgyűlés által Hirohito császárnak halála után adományozott neve és annak magyar jelentése (zárt betűk: A, Á, S, É). 15. Támadás. 17. Köz-

teher. 19. Vers díszjele. 21. Áll alatti zsírpárna. 24. Amazonasi folyamidelfin. 26. Téli csapadék. 29. Bálvány. 32. Ezidáig. 34. Táj jelzője. 35. Női név. 38. Lányom férje. 41. Magyar király 1041-1044 (... Sámuel). 43. Luxemburgi és lengyel autók jelzése. 45. Meghúzza magát. 46. Férfinév. 49. Megállapodás. 52. Folyadékot fogyasztó. 54. Francia folyó. 58. Repülőgéptípus jele (Iljusin). 59. Dísz.

Lévay Zsolt

Szentendrén

Egy napsütéses szombat reggelen találkoztunk az iskola előtt, ahol Csorbáné Tóth Irén tanárnő és Szendi Emma tanárnő várt bennünket. Egy bérelt autóbusszal elutaztunk Szentendrére.

Első állomásunk a Skanzen volt, ahol egy kedves idegenvezető hölgygel indultunk el a kislétföldi tájegység felé. Sváb házak megtekintésével kezdtünk, mindegyik házban megfigyelhettük, hogy a házak vályogtéglából épültek, és fedőanyaguk a nád volt. Megtudhattuk, hogy a sváb asszonyok szívesebben használtak rézből készült edényeket, míg a magyar asszonyok az agyagedényt részesítették előnyben. Az egyik szobában egy olyan ládát láttunk, amiben halotti öltözék és szemfedő is volt, amit a házasság előtt álló nők készítettek. Megtudtuk továbbá, hogy egy házban gyakran több generáció is lakott, ilyenkor az asszonyok pontosan kétfelé osztották a konyhát, minden edényből kettőt tartottak, hogy az anyós és a meny is kényelmesen dolgozhasson.

Innen utunk a római katolikus Szent Anna kápolnához vezetett, melyet eredeti helyén le akartak bontani, ekkor vásárolta meg a Skanzen, a lebontás után pedig eredeti állapotában építették újjá itt Szentendrén.

Az idegenvezetés végéhez közeledve bementünk egy szatócsboltba, ami megőrizte régi hangulatát kis fiókjaival, bennük többek között krumplicukorral és törökmézzel. Később megnéztünk egy Európában egyedülálló, csak

itt a skanzenben látható tipró malmot. Ezt a malomfajtát lóval hajtották, és ezt is eredeti állapotában láthattuk.

Programunk következő állomása a Vujicsics együttes egyik alapító tagjával és zenekarvezetőjével, Eredics Gáborral, valamint családjával való találkozás volt. Meséltek a szentendrei és tabáni szerb közösségek életéről, ezenkívül megtanulhattunk tőlük kólót táncolni. Megnéztünk még egy elemi iskolát, ahol megtudtuk, hogy a gyerekek a tanító házában tanultak és palatáblára írtak.

Elhagytuk a skanzen területét, és a Duna-parti Görög Kancsó étterembe mentünk, ahol csatlakozott hozzánk Sztójcsevné Fekete Mária tanárnő is, majd elfogyasztottunk egy klasszikus görög menüt. Ebéd után Szendi Emma tanárnő vezetésével megnéztük a szerb ortodox püspöki székesegyházat. A gyönyörű barokk stílusú épületet hatalmas gesztenyefák veszik körül. Benéztünk a templomkertben található szerb egyházi múzeumba is. Láthattunk még egy kis zsinagógát, ami azért különleges, mert ez a világ legkisebb felszentelt zsidó imaháza, amit Schweitzer József, akkori országos főrabbi szentelt fel.

Befejezőként felsétáltunk egy kilátóhelyre, és elénekeltünk egy sváb és egy szerb népdalt. Igazán szép és tartalmas napunk volt, sok új ismerettel gazdagodtam.

Simon Rebeka (9.d)

Még tisztán emlékszem a félszeg első találkozásunkra a gólyatáborban, harminc tétova kiskamasz egy körben, mind idegen arcok. Majd nem sokkal később a túl nagy iskola-padokban ücsörögtünk, és az első óráinkon csillogó szemmel csüngtünk tanáraink minden szaván. Lassan egymást is megismertük, felfedeztük: ki az, aki szeret sportolni, és ki az, aki inkább a könyvek fölé görnyed, esetleg a tévé előtt ül szívesen. De az iskolaév gyorsan suhant az apró dolgok mellett, és hirtelen a Gombár ijesztő szindarab szörnyével álltunk szemben; de mire megverekedtünk vele, már csak mint szép, kedves emlék állt be a sor eléjére, ami csak bővült a következő öt évben. Az első osztálykirándulás izgalma, amihez mindenkit a szülei kísérték ki a vasútállomásra, az első árpádos nyári szünet, a második évnnyitó, s ezzel újraindult a körforgás.

Nemzeti ünnepek, Karácsony, Újév, az emlékek csak gyűltek, és velük együtt tudásunk is gyarapodott, nőtt. Aztán a kilencedik osztály, új arcok az évfolyamon, nagyobb kihívások, és az egyre közeledő, sokat emlegetett borzalom: az érettségi. Elkezdődött a töri tantúrák sora, és már sokan konkrét elképzelésekkel vágtak neki az igazi középiskolának. Ez volt az az év, amelynek végére majdnem mindenki nyelvvizsga bizonyítvánnyal ment haza, és a második idegen nyelv alapjaival.

A tizedik év (valójában a negyedik) ismét magasabbra tette a mércét, és egy igen komoly

kérdést szegezett nekünk: mi lesz belőled, ha nagy leszel? A fakultációválasztást szerintem mindannyian ennek a kérdésnek a kivételéseként fogtuk fel, de utólag visszanezve nem ez a döntés volt az, amelyik végleg eldöntötte nekünk, merre tovább. Persze ez az év is bővelkedett izgalmas eseményekben és rendezvényekben, mint például a szalagavató megrendezése, lebonyolítása, a kórustagoknak a fellépés, az akkori tizenkettedikesek túlradó érzelmei örök emlékül szolgálnak, és igencsak elgondolkoztunk: mi is ilyenek leszünk?

De a válasza egy egész évet kellett várnunk, ami szinte elrepült mellettünk. Az utolsó buzogánygyakorlatunk a ballagóknak, az utolsó középiskolás nyári szünetünk, az utolsó évnnyitónk és a legutolsó osztálykirándulás az Árpádban, az utolsó lehetőségek éve volt ez, de elérték sok-sok próba után a mi szalagavatónk is. Végül mi is ugyanúgy könnyeinkkel küszködtünk a tizenegyedikesek műsora alatt, mint az előttünk már elballagott tizenkettedik.

Megtapasztalhattuk, milyen az, ha a buzogánygyakorlatot nem mi adjuk, hanem mi kapjuk. A ballagás egy hatalmas, színes forgatag marad nekem már mindig, virágok, tűzijáték, büszkeség, búcsú.

De nem volt lehetőségünk kipihenni mind ezen izgalmas eseményeket, mert utolért minket a végzetünk, amivel már hat éve rémisztgettek minket tanáraink: az Érettségi.

Lázás tanulás, stressz, izgalom jellemezte az év további részét, de miután túlestünk a vizsgákon, majdnem mindegyikről elmondhatjuk: ez könnyebben ment, mint gondoltam. Persze utolsó évünk alatt a legfontosabb dolog, amit kaphattunk, az a lelki támogatás volt családjaink és tanáraink részéről, amit nem tudunk eléggé megköszönni.

És eljött az elkerülhetetlen búcsú pillanata: árpados karrierünk lezárása, az évszáró. Két bi-

zonyítványt szorongatva léptünk ki utoljára az iskola kapuján, mindenki ment a saját álmai és elképzelései után, ki közel, ki messzebbre. De ebben mindannyian ugyanazok maradtunk: az Árpád Gimnáziumban eltöltött hat évünket nem felejthetjük el soha, és akármerre vet is minket a sors, büszkén válaszolunk annak, aki kérdezi: igen, mi árpadosok voltunk.

Bogár Gréti (13.a)

Társasjátékverseny

2013. november 16-án az Árpád Gimnázium játékszakköre megrendezte a VIII. Társasjáték Határok Nélkül elnevezésű versenyét. Mikor hallottam erről a lehetőségről, rögtön eldöntöttem, hogy én is benevezek. Otthon nagyon sokat játszottunk történelmi stratégiai játékokat, és különféle más társasokat, ezért a meghirdetett játékokból sokat ismertem.

Különböző kategóriákba lehetett nevezni. Én az „A” kategóriában indultam több évfolyamtársammal együtt: Catan, Carcassonne-t és Pontos lépést játszottunk.

Szombat reggel 9-kor kezdődött a verseny. Az első játék a Catan volt, majd jött két Carcassonne, végül hat Pontos lépés. A különböző fordulókbán 3-4 fő játszott egymás ellen. A szervezők az egész rendezvény ideje alatt hoztak nekünk innivalót és szendvicseket is. A szünetekben megnézhattuk a többi kategória játékait, versenyen kívül is társasozhattunk, de főleg sokat beszélgettünk és szórakoztunk.

Ez a nap nekem nagyon jól sikerült, mert először megnyertem a Catant, majd mindkét Carcassonne-t és a Pontos lépésben is sikerült háromszor az első helyen végezni. Így végül is az „A” kategóriában én lettem a győztes. A díjaim egy társasjáték lett, amit én választhattam ki. A Hobbitot választottam, mert ez még nem volt meg nekem. Másnap otthon ki is próbáltuk.

Örülök, hogy részt vettem a versenyen. Nagyon jól éreztem magam, és biztos vagyok benne, hogy ha lehet, jövőre is nevezek egy másik kategóriában.

Kleineisel Ádám (7.c)

„Mosolyog az Isten, közénk áll egy táncrea”

Ahogy az árpados rendezvények hatéves történetére visszatérek, el kell mondanom, hogy sosem éreztem még szalagavatót szebbnek az ideinél. Bár minden évben számtalan vita csoportosul köré a táncok stílusától elkezdve az esemény horderején, értelmezésén át a „megéri-e egyáltalán?” kérdéssel bezárólag, visszagondolva mégis egy dolog számít: hogy a miénk, az évfolyamé volt. Ráébredünk, hogy nem lesz még egy ilyen alkalom, ezért megért minden rá áldozott időt és energiát. Talán a Körcsarnokban ülő vendégek nem vették észre, de az árpadosok tudják, mennyi munka húzódik meg egy ilyen esemény mögött a szervezők részéről is, és ezért mindannyi-
an hálásak vagyunk nekik.

Az esemény lebonyolításának oroszlánrésze tehát a tanári karra, a fő rendezőkre és a 11. évfolyamra hárult, mégis azt hiszem, nem ők voltak azok, akik a legjobban izgáltak november 29-én este hat óra tájban. A ceremónia szokás szerint a szalagtűzéssel indult: osztályfőnökeink és osztályfőnök-helyetteseink vezetésével bevonultunk a közösen választott zenékre, hogy feltűzzék blúzunkra, illetve ingünkre a búcsúzás szimbolikus szalagját. A családok büszkén ültek a nézőtéren, és – mondanom sem kell – igyekeztek megörökíteni minden jelentőségteljes, önfeledt és érdekes pillanatot.

A tűzés után beszéd következett; Gyimesi Róbert igazgató úr Horatiust és Berzsenyit hívta segítségül ahhoz, hogy örökre szóló útravalót adjon évfolyamunknak. Ezután Orosz tanárnő vezetésével a 11. évfolyam vette birtokba a színpadot, hogy három számmal örvendeztessen meg minket; ez

akkora tetszést aratott, hogy mindenki a színpad előtt tapsolta végig a produkciót.

Mikor mindenki elkészült az osztálytáncokra, az évfolyam az öltözők mellől figyelte a soron következő táncokat. A B-sek dinamikus koreográfiával nyitottak, amit az István, a király rockopera egyik zeneszámára adtak elő. Őket a D osztály követte szellemes, folyamatosan megújuló díszlettel – ingek, hatalmas szemüvegek és moonwalking –, csak kapkodtam a fejem ide-oda. Harmadikként a C osztály lépett fel, vérpezsdítő spanyol- és cigánytáncuk után mindenkinek kedve támadt követni a példájukat és táncrea perdülni. Az osztálytáncok sorát az A-sok zárták fordulatós történetükkel, aminek során az A-s bűnbandát az osztály rendőrlányai bebörtönözték, majd közös táncsal és a „rendőrfőnök-bandavezér” közreműködésével feloldották a fennálló ellentétet.

Nem sokkal ezután elérkezett a pillanat, amire mindenki várt, és amitől talán mindenki tartott egy kicsit – a keringő. Mialatt bevonultunk a he-

lyűnkre, alkalmunk volt végignézni a tömött csarnokon, és konstatálni, hogy itt bizony nem lehet elbújni a tekintetek elől. A tanári kar ezt a váratlan pillanatot választotta arra, hogy felcsavarja a szőnyeget, és meglepjen minket egy kedves és hangulatos, balkáni ihletésű tanártáncossal, melynek zenéje, illetve szövege – belső forrásból tudom 😊 – a tanári ars poetica. Főleg az arcokat néztem, mert kíváncsi voltam arra, ki táncol az én tanáraink közül, és nagyon örültem neki, hogy idén is ilyen sokan szenteltek időt arra, hogy megleljenek minket.

A keringőről ezek után nem is tudom, hogy írhatnék – mindenki homlokegyenest másként élte meg, az biztos. A ruhák gyönyörűek voltak, és videókon láttam, hogy az összkép is szemképrázatóan hatott. Belülről nem is gondoltam volna, hogy így nézett ki, ilyen könnyűnek és szépnek. A keringő volt a hab a tortán, az évfolyam közös tánca, a legkülönlegesebb esemény, ami a szalagavatón történt. Olyan hagyomány, ami megmagyarázhatatlanul rabul ejt, talán azért, mert egy régebbi kor szokását eleveníti fel, és igazából a szalagavató ünnepély megkoronázására. Miután a fények újból felgyulladtak, a parkettet

elárasztották az emberek, mindenkit fotózni kezdett a családja. El sem engedték a kezünket, egyik táncból a másikba vittek, és csillogó szemekkel néztek ránk. Ők azok, akiknek zárszóként szeretnék köszönetet mondani azért, mert mellettünk álltak, támogattak, elhalmaztak szeretetükkel, és azt éreztették velünk, hogy különlegesek vagyunk.

Török Anna (12.a)

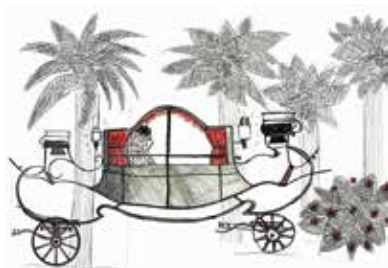
„Még több pocsék szóviccet kitalálni.” (Svetlana, 11.a)
„Idén inkább csak sodródok az árral.” (Csörögéfánk, 9.d)

Árpád Galéria

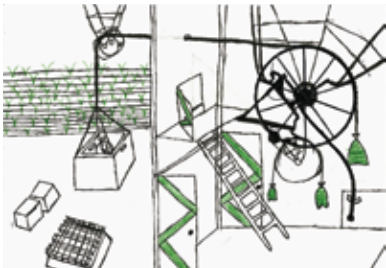
Fantáziarajz

Fantáziarajz, különböző grafikai felületek felhasználásával. A feladathoz a gyerekek fénymásolt képrészletek kaptak régi hintókról. A részletekből kiindulva, azokat tovább rajzolva születtek ezek az alkotások.

Svarczné Micheller Erzsébet

Kis Luca (7.a)

Kutrovich Gergő (7.b)

Szomolányi Krisztina (7.c)

Mikó Petra (7.a)

Pongrácz Rita (7.a)

Czakó Marina (7.a)

Szabó Viktória (7.a)

Vitos Gergő (7.b)